Prima instanţă: Judecătoria Chișinău, sediul Central (Judecător Mîțu Gheorghe)
Dosarul nr. 2ri-393/25
2-18148511-02-2ri-11092025

D E C I Z I E

20 noiembrie 2025 municipiul Chișinău

Completul specializat în materie de insolvabilitate, reorganizare și dizolvare a persoanelor juridice al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru

În componența:
Președintelui completului, judecătorul Mîra Ghenadie
Judecătorilor Bostan Angela și Ghedrovici Nicolae

soluționând, fără participarea părților, recursul declarat de Ipate Nichita împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 30 iulie 2025, prin care a fost restituită cererea de chemare în judecată depusă de Ipate Nichita către Timotin Veaceslav și S.R.L. „Ultra Distribution" privind încasarea sumei, declararea nulității absolute a contractului și obligarea rezoluționării contractului,

C O N S T A T Ă:

Circumstanțele cauzei:

La 26 iunie 2025, Ipate Nichita a depus cerere de chemare în judecată către Timotin Veaceslav și S.R.L. „Ultra Distribution", solicitând:

1) A constata că de către locatarul „Ultra Distribution" S.R.L. au fost încălcate dispozițiile art. 775 alin. (1), 858 alin. (1), 1241, 1262 alin. (1) din Codul civil și pct. 4.2.10 din Contractul de locațiune.

2) A încasa din contul „Ultra Distribution" S.R.L. în contul S.A. „Alimentarmaș" suma totală de 301 980,00 MDL (trei sute una mii nouă sute optzeci lei) cu titlu de datorie pentru chirie pentru perioada 10.05.2024 – 25.06.2025 (14 luni) și aproximativ 28 000,00 MDL (douăzeci și opt mii) pentru servicii comunale (suma concretă pentru servicii comunale urmează a fi concretizată în instanța de judecată).

3) A încasa din contul „Ultra Distribution" S.R.L. suma de 641 707,50 MDL (șase sute patruzeci și una mii șapte sute șapte lei cincizeci bani), cu titlu de penalitate de întârziere pentru neachitarea chiriei pentru o perioadă de întârziere de 411 zile (11.05.2024 – 25.06.2025), prevăzută de pct. 5.3 din Contractul de locațiune.

4) A declara nulitatea absolută a pct. 5.2 din Contractul de locațiune pe motiv că este o clauză abuzivă și contravine legii, și anume art. 861 alin. (2) Cod civil.

5) A încasa din contul „Ultra Distribution” S.R.L. suma de 59 500,00 MDL (cincizeci și nouă mii cinci sute lei) cu titlu de penalitate de întârziere pentru neachitarea serviciilor comunale pentru o perioadă de întârziere de 411 zile (11.05.2024 – 25.06.2025), prevăzută de pct. 5.3 din Contractul de locațiune (suma de bani concretă urmează a fi concretizată în instanța de judecată).

6) A constata că de către lichidatorul Timotin Veaceslav nu au fost îndeplinite obligațiunile sale prevăzute la art. 66 alin. (1) lit. l), l^1), q), r), x), art. 68 alin. (2) și (3), art. 72 alin. (1) și (1^1) din Legea insolvabilității.

7) A obliga lichidatorul S.A. „Alimentarmaș”, Timotin Veaceslav, să rezolvționeze cu „Ultra Distribution” S.R.L. Contractul de locațiune și Acordul adițional indicate mai sus.

8) În cazul în care instanța de insolvabilitate nu va declara nulitatea absolută a pct. 5.2 din Contract și va constata că, din vina lichidatorului Timotin Veaceslav, nu poate fi încasată din „Ultra Distribution” S.R.L. penalitatea de întârziere prevăzută de pct. 5.3 din Contractul de locațiune, din cauza că Timotin Veaceslav nu a întreprins în termen măsurile prevăzute la pct. 4.1.7.1, 4.1.9 și pct. 5.2 din Contractul de locațiune, solicită să fie suma de bani a penalităților încasată din contul lui Timotin Veaceslav, cu titlu de prejudiciu material cauzat S.A. „Alimentarmaș”, în conformitate cu art. 73 alin. (1) și (2) din Legea insolvabilității.

9) A aplica față de lichidatorul Timotin Veaceslav o sancțiune procedurală în mărime de 500 u.c. pentru neîndeplinirea obligațiunilor sale prevăzute la art. 66 alin. (1) lit. l), l^1), q), r), x), art. 68 alin. (2) și (3), art. 72 alin. (1) și (1^1) din Legea insolvabilității.

Soluția instanței de fond:

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 30 iulie 2025, în temeiul art. 170 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă, a fost restituită cererea de chemare în judecată depusă de Ipate Nichita către Timotin Veaceslav și S.R.L. „Ultra Distribution” privind încasarea sumei, declararea nulității absolute a contractului și obligarea rezoluționării contractului.

Calea de atac exercitată:

Exprimându-și dezacordul față de soluția primei instanțe, la 5 august 2025, Ipate Nichita a declarat recurs, solicitând casarea integrală a încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 30 iulie 2025 și restituirea cauzei spre rejudecare în fond.

În motivarea cererii de recurs, partea recurentă a indicat că, din prevederile Legii insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012 rezultă că doar lichidatorul este persoana care are dreptul la înființarea popririi și nu o altă persoană sau participant la procesul de insolvabilitate. Respectiv, în cazul în care instanța constată că obiectul acțiunii este poprirea, atunci trebuia să restituie cererea de chemare în judecată pe motiv că reclamantul nu este persoana care ar avea dreptul să înființeze poprirea și, în al doilea rând, că instanța nu este competentă să judece cauza. Chiar dacă reclamantul nu sunt de acord cu privire la competența instanței de insolvabilitate, prevederile legale

referitoare la poprire sunt clare și previzibile, inclusiv în ceea ce privește competența instanței de insolvabilitate. Totodată, Opinia consultativă a CSJ nr. 109, la care a făcut trimitere instanța de insolvabilitate, este una contrară legii și creează nu doar confuzii, ci și dificultăți și piedici majore în procesul de insolvabilitate.

Partea recurentă a menționat că, prin acțiunea sa, Ipate Nichita, în calitate de creditor al debitorului S.A. „Alimentarmaș", nu a cerut de la instanța de insolvabilitate înființarea popririi, ci încasarea din contul debitorului „Ultra Distribution" S.R.L., în contul debitorului S.A. „Alimentarmaș", a datoriei acumulate pentru locațiune și a penalităților, ceea ce, conform art. 892 din Codul civil, se definește ca „acțiune oblică", și nu „poprire". Respectiv, Opinia consultativă a Curții Supreme de Justiție nr. 109 „cu privire la unele chestiuni privind aplicarea instituției popririi în cadrul procesului de insolvabilitate" nu este relevantă pentru prezentul litigiu. Examinarea litigiului dat ține de competența exclusivă a instanței de insolvabilitate, reieșind din prevederile art. 5 alin. (2) din Legea insolvabilității, deoarece mijloacele bănești pe care solicită să fie încasate din contul debitorului „Ultra Distribution" S.R.L. în contul debitorului S.A. „Alimentarmaș", cu titlu de datorie și penalități, conform art. 126 alin. (5) din Legea insolvabilității, urmează a fi incluse de către lichidator în masa debitoare și imediat distribuite creditorilor, potrivit hotărârii de distribuire a Comitetului Creditorilor. Respectiv, litigiul dat ține de masa debitoare și doar instanța de insolvabilitate este competentă să îl examineze, iar nu instanța de drept comun.

Partea recurentă a relevat că, în sensul art. 2 alin. (1) și art. 4 din Codul civil și art. 12 din Codul de procedură civilă, instanța de judecată nu este în drept să dea prioritate opiniilor consultative ale CSJ asupra actelor legislative și normative în cadrul examinării litigiilor, mai ales dacă aceste opinii contravin acestor acte legislative și normative. Instanța de judecată poate să se orienteze după opiniile consultative ale CSJ doar în cazul în care aceste opinii sunt în strictă conformitate cu legea și doar în situația în care legea nu este clară și previzibilă, iar opiniile consultative ale CSJ aduc claritate în aplicarea legii și nu sunt menite să schimbe competența instanței de judecată.

Partea recurentă a precizat că, potrivit art. 44 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească în fața căreia s-a ivit conflictul de competență jurisdicțională suspendă din oficiu procesul și înaintează dosarul către instanța în drept să soluționeze conflictul de competență. Așa prevede legea atunci când s-a ivit conflictul de competență jurisdicțională. Important de menționat că prevederile art. 44 alin. (1) din Codul de procedură civilă nu concretizează dacă este vorba de competența jurisdicțională materială (de gen) sau teritorială (de loc), respectiv se consideră că ambele competențe jurisdicționale intră în incidența prevederilor art. 44 alin. (1) din Codul de procedură civilă. În Opinia consultativă a CSJ nr. 109, menționată mai sus, CSJ recomandă ca cererea de chemare în judecată prin care se solicită înființarea popririi de către instanța de insolvabilitate să fie restituită în temeiul art. 170 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă, fapt pe care l-a făcut

instanța de insolvabilitate, dând prioritate Opiniei consultative a CSJ nr. 109 asupra prevederilor art. 44 alin. (1) din Codul de procedură civilă, ceea ce nu este legal.

În materie de drept, recurentul Ipate Nichita și-a întemeiat cererea de recurs în baza prevederilor art. 170 alin. (5), art. 423 alin. (1), art. 424 - 426, art. 427 lit. b) din Codul de procedură civilă și art. 1, 6, 13 CEDO.

Verificarea condițiilor de exercitare a recursului:

Potrivit fișei de repartizare a dosarului, la 11 septembrie 2025, prin intermediul Programului Integrat de Gestionare a Dosarelor, cauza de insolvabilitate a fost repartizată spre examinare în ordine de recurs, în mod automat-aleatoriu judecătorului raportor Mîra Ghenadie.

În conformitate cu prevederile art. 423 alin. (1) din Codul de procedură civilă, „***încheierea dată în primă instanță poate fi atacată cu recurs, separat de hotărâre****, de către părți şi de ceilalți participanți la proces* ***în cazurile prevăzute*** *de prezentul cod* ***şi de alte legi****, precum şi în cazurile în care încheierea face imposibilă desfășurarea de mai departe a procesului. Ea se examinează în recurs conform regulilor stabilite de prezentul capitol*".

Potrivit art. 424 alin. (1) din Codul de procedură civilă, „*Curțile de apel examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de judecătorii*".

Conform art. 8 alin. (2) al Legii insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012 „*încheierile instanței de insolvabilitate pot fi atacate cu recurs* ***în termen de 15 zile de la data comunicării*** *și numai în cazurile expres prevăzute de prezenta lege. Termenul de recurs, precum și recursul declarat nu suspendă executarea încheierilor instanței de insolvabilitate*".

Completul judiciar reține că încheierea atacată a fost emisă la 30 iulie 2025 și a fost comunicată recurentului la 31 iulie 2025. Potrivit actelor aflate la dosar, cererea de recurs a fost depusă la 5 august 2025. În consecință, Completul judiciar constată că recursul a fost declarat în termen, fiind îndeplinită cerința privind respectarea termenului de exercitare a căii de atac.

Totodată, Completul judiciar reține că cererea de recurs a fost semnată personal de către Ipate Nichita.

La fel, se atestă că, recurentul a depus dovada achitării taxei de timbru în sumă de 200 de lei, în conformitate cu prevederile art. 2 din Legea taxei de stat nr. 213 din 31 iulie 2023.

În condițiile descrise mai sus, Completul specializat concluzionează că sunt întrunite condițiile de exercitare a recursului declarat de Ipate Nichita, motiv pentru care recursul urmează a fi examinat în fond.

Aprecierea instanței de recurs:

Analizând legalitatea și temeinicia încheierii atacate, în raport cu argumentele invocate în cererea de recurs și cu cadrul legal aplicabil raportului juridic litigios, Completul specializat în materie de insolvabilitate consideră că recursul declarat de Ipate Nichita împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 30 iulie

2025, este neîntemeiat şi urmează a fi respins, cu menţinerea încheierii instanţei de fond, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu prevederile art. 1 alin. (4) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, „*procesul de insolvabilitate se desfăşoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă şi cu cele ale prezentei legi*".

Articolul 356 din Codul de procedură civilă reglementează că, „*Cererea de declarare a insolvabilităţii se judecă în instanţă conform normelor generale din prezentul cod, cu excepţiile şi completările stabilite de legislaţia insolvabilităţii*".

Potrivit art. 426 alin. (3) din Codul procedură civilă, „*(3) Recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinţei la recurs, fără examinarea admisibilităţii şi fără participarea părţilor*".

Conform art. 427 lit. a) din Codul de procedură civilă, „*Instanţa de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept: a) să respingă recursul şi să menţină încheierea*".

Cercetând starea de fapt în baza materialelor și lucrărilor dosarului, Completul de judecată constată că, la 26 iunie 2025, Ipate Nichita a depus prezenta cerere de chemare în judecată către Timotin Veaceslav și S.R.L. „Ultra Distribution".

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 30 iulie 2025, în temeiul art. 170 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă, a fost restituită cererea de chemare în judecată depusă de Ipate Nichita către Timotin Veaceslav și S.R.L. „Ultra Distribution" privind încasarea sumei, declararea nulității absolute a contractului și obligarea rezoluționării contractului.

Astfel, stabilind corect starea de fapt și de drept și analizând cauza prin prisma cadrului normativ incident, instanța de recurs constată că încheierea primei instanțe a fost pronunțată cu respectarea dispozițiilor legale și în concordanță cu probele administrate.

În conformitate cu prevederile art. 170 alin. (1) lit. b), (2), (4) și (5) din Codul de procedură civilă, „***(1) Judecătorul restituie cererea de chemare în judecată dacă: b) instanţa nu este competentă să judece cauza.*** *(2) Cererea de chemare în judecată se restituie printr-o încheiere motivată, în care judecătorul indică instanţa unde trebuie să se adreseze reclamantul, dacă cauza nu este de competenţa instanţei respective, sau modalitatea de înlăturare a circumstanţelor ce împiedică intentarea procesului. (4) Restituirea cererii de chemare în judecată nu exclude posibilitatea adresării repetate în judecată a aceluiaşi reclamant, cu aceeaşi acţiune, împotriva aceluiaşi pîrît, cu acelaşi obiect şi aceleaşi temeiuri dacă reclamantul a lichidat încălcările. (5) Încheierea prin care instanţa judecătorească restituie cererea în temeiul alin.(1) lit.a), b), c) şi g) poate fi atacată cu recurs*".

În speță, Completul judiciar reține că instanța de fond a procedat corect atunci când a dispus, în temeiul art. 170 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă, restituirea cererii de chemare în judecată formulate de Ipate Nichita împotriva lui

Timotin Veaceslav și a S.R.L. „Ultra Distribution”. Din analiza obiectului pretențiilor rezultă fără echivoc că soluționarea cauzei nu intră în competența Judecătoriei Chișinău, sediul Central.

Conform art. 5 alin. (1), (2) și (5) din Legea insolvabilităţii nr. 149 din 29 iunie 2012, „*(1) Cererea de intentare a procesului de insolvabilitate se examinează de către instanţa de judecată (instanţa de insolvabilitate) în conformitate cu competenţa jurisdicţională.*

(2) Instanţa de insolvabilitate dispune de competenţă exclusivă la judecarea, în cadrul procesului de insolvabilitate, a litigiilor ce ţin de masa debitoare. Dacă partea interesată invocă existenţa unui litigiu de drept referitor la masa debitoare, instanţa de insolvabilitate va judeca această cauză într-un proces separat, în procedură contencioasă, conform Codului de procedură civilă.

(5) Principalele competenţe ale instanţei de insolvabilitate în cadrul prezentei legi sunt: a) pronunţarea motivată a hotărârii de intentare a procesului de insolvabilitate şi, după caz, de intrare în insolvabilitate atât prin procedura falimentului, cât şi prin procedura de restructurare a debitorului; b) examinarea obiecţiilor debitorului împotriva cererii introductive a creditorilor şi judecarea obiecţiilor creditorilor împotriva intentării procedurii; c) desemnarea administratorului provizoriu şi fixarea remuneraţiei lui, desemnarea administratorului insolvabilităţii sau, după caz, a lichidatorului care va administra procedura pînă la confirmarea ori, după caz, pînă la înlocuirea sa de către adunarea creditorilor, precum şi stabilirea atribuţiilor lui pentru această perioadă; d) destituirea sau acceptarea cererii de demisie a administratorului insolvabilităţii/lichidatorului; e) ridicarea dreptului debitorului de a îşi mai conduce activitatea; f) tragerea la răspundere a membrilor organelor de conducere care au contribuit la insolvabilitatea debitorului, precum şi sesizarea organelor de urmărire penală în legătură cu faptele reprobabile săvârşite de aceştia; g) judecarea acţiunilor introduse de administratorul insolvabilităţii/lichidator privind nulitatea actelor juridice încheiate de către debitor anterior intentării procesului; h) soluţionarea contestaţiilor debitorului, ale comitetului creditorilor ori ale oricărei persoane interesate împotriva măsurilor luate de administratorul provizoriu, de administratorul insolvabilităţii/lichidator; i) confirmarea planului procedurii de restructurare sau, după caz, de lichidare după votarea lui de către creditori; j) soluţionarea cererii depuse de administratorul insolvabilităţii sau de comitetul creditorilor privind încetarea procedurii de restructurare şi intrarea în faliment; k) examinarea raportului administratorului provizoriu, cel al administra-torului insolvabilităţii/lichidatorului; l) anularea hotărârii adunării creditorilor şi a comitetului creditorilor; m) ridicarea sechestrelor de pe patrimoniul debitorului şi anularea altor măsuri de asigurare sau de limitare a debitorului, administratorului insolvabilităţii şi/sau a lichidatorului în dreptul de administrare şi de valorificare a masei debitoare, aplicate de alte instanţe de judecată sau de organele abilitate în

acest sens; n) pronunțarea hotărârii de încetare a procesului; o) alte competențe stabilite de prezenta lege și de Codul de procedură civilă”.

După cum rezultă din conținutul cererii înaintate și înscrisurilor anexate la aceasta, se solicită încasarea unei sume bănești, declararea nulității absolute a contractului, obligarea rezoluționării contractului, în baza unor raporturi juridice apărute după intentarea procesului de insolvabilitate față de S.A. „Alimentarmaș”.

Astfel, Completul judiciar constată că obiectul prezentului litigiu nu se încadrează în categoria cauzelor expres prevăzute de art. 5 din Legea insolvabilităţii nr. 149 din 29 iunie 2012, care intră în competența exclusivă a instanței de insolvabilitate. Întrucât dispozițiile menționate au caracter de excepție, acestea se interpretează strict, iar extinderea competenței instanței de insolvabilitate asupra unor cauze nereglementate expres de lege ar contraveni principiului legalității competenței jurisdicționale.

Completul judiciar reține că, la examinarea cererii în care ca obiect al litigiului este încasarea de la terţ a unei datorii apărute după intentarea procesului de insolvabilitate, aceasta urmează a fi considerată ca datorie curentă, litigiul urmând a fi examinat de instanţa de drept comun în procedură contencioasă, conform normelor generale de competenţă, dat fiind faptul că instanţa de insolvabilitate potrivit competenţei jurisdicţionale stabilite de art. 5 alin. (1) şi (2) din Legea insolvabilităţii, dispune de competenţă exclusivă la judecarea, în cadrul procesului de insolvabilitate, numai a litigiilor ce ţin de masa debitoare.

În aceste condiții, Completul judiciar conchide că, restituirea cererii de chemare în judecată a constituit o măsură necesară și legal întemeiată, întrucât instanța sesizată inițial era lipsită de competența prevăzută de lege pentru a examina litigiul.

Completul judiciar apreciază că argumentele recurentului privind aplicarea art. 44 alin. (1) din Codul de procedură civilă sunt eronate, întrucât ignoră distincția fundamentală dintre etapa procesuală, reglementată de art. 170 din Codul de procedură civilă, și etapa procesuală, în care poate surveni un conflict de competență în sensul art. 44 din același cod. Potrivit art. 170 alin. (1) lit. b), judecătorul este obligat să verifice competența instanței înainte de intentarea procesului, iar dacă instanța nu este competentă, cererea se restituie reclamantului printr-o încheiere motivată. În schimb, art. 44 din Codul de procedură civilă devine aplicabil numai după intentarea procesului, adică după ce cererea a fost acceptată spre examinare.

Prin urmare, instanța de insolvabilitate a aplicat în mod corect prevederile art. 170 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă, restituind cererea de chemare în judecată ca urmare a constatării necompetenței sale. Această soluție se justifică prin faptul că, în raport cu natura juridică a pretențiilor și cu cadrul legal incident, competența de a examina cauza aparține instanței de drept comun.

Totodată, în temeiul art. 170 alin. (2) și (4) din Codul de procedură civilă, se explică potențialului reclamant dreptul de a formula o nouă cerere de chemare în

judecată împotriva pârâtului, în ordinea procedurii civile contencioase, la instanța material și teritorial competentă – Judecătoria Chișinău, sediul Centru.

În aceste circumstanțe, instanța de recurs reține că soluția adoptată de prima instanță prin încheierea contestată, este compatibilă cu respectarea garanțiilor unui proces echitabil în sensul prevederilor art. 6§1 CEDO și nu este de natură să aducă atingere dreptului recurentului de acces liber la justiție, garantat de art. 20 din Constituție, or, simpla nemulțumire a părților de soluția adoptată de instanțele inferioare, nu poate constitui motiv de admiterea a cererii de recurs, iar prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri.

În consecință, raportând circumstanţele de fapt ale cauzei la prevederile legale enunţate mai sus și ţinând cont de faptul că concluziile expuse în încheierea instanţei de fond sunt legale și întemeiate, Completul specializat reține că actul procesual emis de instanța de fond răspunde pe deplin exigențelor de motivare și legalitate. Argumentele invocate de către recurent au fost analizate în detaliu și au fost apreciate de către instanța de recurs ca fiind lipsite de substanță juridică obiectivă.

Prin urmare, Completul judiciar conchide că recursul declarat de Ipate Nichita, este neîntemeiat, motiv pentru care urmează a fi respins, cu menţinerea integrală a încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 30 iulie 2025.

În conformitate cu prevederile art. 427 lit. a) și art. 428 din Codul de procedură civilă, Completul specializat în materie de insolvabilitate, reorganizare și dizolvare a persoanelor juridice al Curții de Apel Centru,

D E C I D E :

Se respinge recursul declarat de Ipate Nichita.
Se menține încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 30 iulie 2025.
Decizia este irevocabilă.

Preşedintele completului, judecătorul Mîra Ghenadie

Judecătorii Bostan Angela

Ghedrovici Nicolae